νὰ παρακαλέσῃς τὴ θάλασσα νὰ σοῦ πλύνῃ τὴ μαύρη σου ψυχή!...

***

Κάτω ἀπ' τὸν ξάστερο οὐρανό, ὅλα ἦσαν σιωπηλά. Ἡ θάλασσα ἡσύχαζε τώρα κάτω ἀπὸ τὴν ἀκτινοβολία τῶν πλανητῶν.

Στὸ κατηφορικὸ μονοπάτι περπατοῦσε ἡ Λέλια. Μέσ' στὸ χέρι της ἔλαμπε ἕνα πιστόλι, ποὺ τὸ κρατοῦσε γιατὶ εἶχε στοιχηματίσει μὲ τὸν Πέτρο νὰ χτυπήσῃ κάποιο στόχο μέσ' στὸ σκοτάδι. Πίσω της βάδιζαν οἱ δυὸ ἄνδρες, καπνίζοντας τὰ σιγάρα τους.

— Ἄχ! ἔλεγε ὁ Ἀντρέας, βέβαια, στὴν καλλιτεχνική μου σταδιοδρομία γνώρισα πολλὲς ἀπογοητεύσεις, μὰ τώρα, γιὰ νὰ σβύσω τὶς παλιές μου αὐτὲς πληγές, ἔχω τὴ χαρὰ τοῦ σπιτιοῦ μου, τὴν ἀγάπη τῆς ὡραίας μου Ρόζας...

Στενοχωρημένος ὁ Πέτρος τὸν ἄκουγε, ὅταν ἔξαφνα ἡ φωνὴ τῆς νέας γυναίκας ἔφτασε ὡς αὐτούς:

— Ἐμπρός, φίλοροι... Ἀνοίχτε τὸ βῆμα σας.

Οἱ δυὸ ἄνδρες ἐτάχιναν τὸ βῆμα τους κι' ἔφτασαν τὴ Λέλια. Τότε ὁ Ἀντρέας εἶπε:

— Τί ὡραία βραδιά... Πόσο ὤμορφα λάμπουν τ' ἄστρα... Πόσο γλυκειὰ εἶν' ἡ ζωή...

Μὰ ἡ κουβέντα πνίγηκε ἔξαφνα στὸ λαιμό του... Εἶχε δῆ τὴ Λέλια, μὲ τὴν ἔκφρασι γεμάτη μῖσος, νὰ τὸν σκοπεύῃ στὴν ὄψι... Καί, πρὶν προφτάσῃ νὰ κάνῃ τίποτα, ἐκείνη ἐπυροβόλησε.

Ἀμέσως ὁ Ἀντρέας, χτυπημένος στὸ στῆθος, κλονίστηκε κι' ἔπεσε κάτω, χωρὶς νὰ βγάλῃ οὔτε μιὰ φωνή.

Ἡ Λέλια, μὲ φωνὴ γεμάτη ἀγωνία, ρώτησε:

— Πέθανε;

Τρέμοντας ὁ Πέτρος ἔσκυψε πάνω ἀπ' τὸ δολοφονημένο κι' ἀπάντησε πένθιμα:

— Ναί.

— Πρέπει νὰ τὸν ἀνεβάσουμε ἐκεῖ ἀπάνω... Αὔριο θὰ ποῦν πὼς αὐτοκτόνησε...

— Ὤ! Λέλια!... Λέλια!... εἶπε ὁ Πέτρος. Εἶνε φριχτὸ αὐτό!...

— Ἔπρεπε νὰ τὸ κάνω, ἀφοῦ ἐσὺ δὲν ἐτολμοῦσες... Ἦταν τὸ μόνο μέσο νὰ μείνουμε ἐλεύθεροι καὶ νὰ γίνουμε πλούσιοι... Ἄς τὸν πάρουμε τώρα...

Τὸν ἔπιασαν, πράγματι, ὁ ἕνας ἀπ' τὰ πόδια κι' ὁ ἄλλος ἀπ' τὰ χέρια, κι' ἡ πένθιμη ποιπὴ ξεκίνησε.

Βάδιζαν μὲ κόπο, λυγίζοντας κάτω ἀπ' τὸ βάρος τοῦ πτώματος, ὅταν ἔξαφνα μιὰ σκιὰ ἀνορθώθηκε μπροστά τους, φωνάζοντας στριγγά:

— Κάϊν, τί ἔκανες τὸν ἀδελφό σου;

Περίτρομοι ἄφησαν τὸν πεθαμένο καὶ εἶδαν τότε μέσα στὰ σκοτάδια τὴ μάγισσα, ποὺ ἀπομακρυνόταν, νὰ τοὺς φωνάζῃ:

— Ἡ τύψεις σας θὰ σᾶς ἐκδικηθοῦν...

***

Τὰ ἄστρα, ἕνα-ἕνα εἶχαν ἐξαφανιστῆ στὶς πρῶτες ἀνταύγειες τοῦ πρωϊνοῦ, ἐνῶ ὁ ὀκανὸς μούγκριζε χτυπῶντας μὲ μανία στὴν ἀκρογιαλιά.

Ὁ Πέτρος κι' ἡ Λέλια βρισκόντουσαν ἐκεῖ, στὴν ἴδια θέσι, ὅπου εἶχαν σκοτώσει τὸν Ἀντρέα, ὄχι ἀγκαλιασμένοι, ὅπως ἄλλοτε, μὰ μακρυὰ ὁ ἕνας ἀπ' τὸν ἄλλο, ἀναμετρώμενοι μὲ τὸ βλέμμα γεμάτο ὀργὴ κι' ἐπορίττοντας ὁ ἕνας στὸν ἄλλο τὴν εὐθύνη τοῦ ἐγκλήματος, μὲ φωνὴ τόσο δυνατή, ποὺ ἐδέσποζε τοῦ πατάγου τῆς θαλάσσης.

Ἡ Λέλια εἶχε πιστέψει, πὼς δὲν θὰ ἦταν δύσκολο, αὐτή, ποὺ ἦταν μιὰ φτωχὴ κόρη καὶ τὴν εἶχε ἀγαπήσει ἕνας ἑκατομμυριοῦχος, μιὰ καὶ εἶχε βαρεθῆ τὴν ἀγάπη του, νὰ τὸν ξεφορτωθῆ καὶ νὰ γίνῃ κληρονόμος του. Καί, πράγματι, κανεὶς δὲν εἶχε σκεφτῆ νὰ ὑποψιαστῆ τὴν ὡραία κόρη μὲ τὰ ξανθὰ μαλλιὰ καὶ μὲ τὰ γλυκὰ καὶ τρυφερὰ μάτια. Μὰ ἡ ἀνάμνησις τοῦ ἐγκλήματός της τὴν ἐγέμιζε τώρα τρόμο.

Ὀχτὼ μέρες μετὰ τὴ δολοφονία, καθὼς κρατιόντουσαν ἀπὸ τὸ χέρι μὲ τὸν Πέτρο, ἔξαφνα ἡ ὀπτασία τοῦ νεκροῦ πρόβαλε μεταξύ τους, κάνοντάς τους νὰ τραβηχτοῦν περίτρομοι.

Ἀπὸ ἐκείνη τὴ στιγμὴ τὸ φάντασμα τοῦ Ἀντρέα δὲν ἔπαψε νὰ τοὺς καταδιώκη. Ἔτσι ἡ ἀγάπη τους μετεβλήθη σ' ἕνα ἄσβυστο, ἀδυσώπητο μῖσος. Ζήτησαν τὴ λήθη ταξειδεύοντας μακριά, σὲ ἡδονὲς καὶ διασκεδάσεις, μὰ ἡ τρομερὴ ὀπτασία τοὺς κατεδίωκε παντοῦ.

Τότε, ξετρελλαμένοι, ξαναγύρισαν ν' ἀνασκαλίσουν τὴν ἄμμο ποὺ εἶχε πιῆ τὸ αἷμα τοῦ σκοτωμένου...

Κι' ἔξαφνα πάλι ἡ σκιά του παρουσιάστηκε μπροστά τους.

Τότε, μὴ μπορῶντας πειὰ νὰ κρατηθοῦν, ὥρμησαν ὁ ἕνας ἐπάνω στὸν ἄλλο, νομίζοντας ὅτι μ' αὐτὸ θὰ ἐξιλεώνοντο γιὰ τὸ ἔγκλημά τους.

Μιὰ πάλη τρομερή, θανάσιμη ἄρχισε τότε...

Σὲ μιὰ στιγμή, ἡ Λέλια, τράβηξε τὸ πιστόλι της, κι' ἐνῶ ὁ Πέτρος κάρφωνε τὸ μαχαῖρι του στὸ στῆθος της, πυροβόλησε ἐναντίον του...

Κυλίστηκαν τότε κι' οἱ δυὸ στοὺς βράχους, ἐνῶ μιὰ φωνὴ στριγγὴ ἀκούστηκε πίσω τους:

— Χά!... Χά!... Χά!... Ὁ νεκρὸς ἐκδικεῖται!...

Ἦταν ἡ μάγισσα Μαρί-Ζάν.

DANIEL RICHE

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΝΘΑΝΕΤΕ

ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

Τὸ πιὸ ἀξιοπερίεργο ὡρολόγι τοῦ κόσμου βρίσκεται στὸ Ἰντερλάκεν, στὸν... κῆπο τοῦ βαρώνου Φρειδερίκου Κουσλάχτεν, κατεσκευάσθη δὲ τὸ 1906.

— Ἀποτελεῖται ἀπὸ... ἄνθη ποὺ ἀνοίγουν καὶ κλείνουν τὰ ποικιλόχρωμα φύλλα των σὲ ὁρισμένες ὧρες τῆς ἡμέρας καὶ τῆς νύχτας.

— Τὰ ἄνθη αὐτὰ εἶνε φυτευμένα κυκλικῶς καὶ στὴν ἀντίστοιχη ὥρα τὸ καθένα. Στὸ μέσον τῆς πλάκας, καὶ σὲ βάθος μισοῦ μέτρου, βρίσκεται ἕνα ἁπλὸ μηχάνημα ὡρολογιοῦ μὲ δυὸ λεπτοτάτους δείκτας.

— Ὅταν ὁ ὡροδείκτης φτάνῃ ἀπάνω σὲ κάθε ὥρα, τότε τὰ ἄνθη ποὺ σημειώνουν τὴν ὥρα ἐκείνη ἀνοίγουν τὰ πέταλά τους.

— Ὁ Ἐρυθρὸς Σταυρὸς ἱδρύθη στὰ 1853. Ἱδρυτὴς αὐτοῦ ὑπῆρξε ὁ μεγάλος Ἑλβετὸς φιλάνθρωπος Ἐρρίκος Ντουνάν.

— Οἱ περισσότεροι δρόμοι τοῦ Πεκίνου δὲν ὑπερβαίνουν σὲ πλάτος τοὺς 4 πόδες.

— Ἡ σκηνὴ τῆς «Σκάλας» τοῦ Μιλάνου ἔχει μῆκος 40 μέτρων καὶ ὕψος 32. Διαθέτει δὲ 3.500 θέσεις.

— Κατὰ τὴν περίοδον τῶν παραστάσεων τὸ προσωπικὸν τοῦ θεάτρου αὐτοῦ ἀνέρχεται σὲ 2.500. 2.000 ἐξ αὐτῶν εἶνε ἠθοποιοί. Ἀπὸ αὐτοὺς 60 ἄνδρες καὶ 50 γυναῖκες παίζουν ρόλους πρωταγωνιστῶν. 80 ἄλλοι ἠθοποιοὶ παίζουν δευτερεύοντας ρόλους, 250 εἶνε κορίστες καὶ 200 μπαλλαρίνες.

— Σύμφωνα μὲ μιὰ τελευταία στατιστική, ἡ ἐτησία κατανάλωσις σιγαρέττων ἀνέρχεται: Στὴ Γαλλία σὲ 35.000.000.000, στὴν Ἰταλία σὲ 26.000.000.000, στὴν Τουρκία σὲ 25 δισεκατομ., στὴ Γερμανία σὲ 23 δισεκατομ., στὴν Ἀγγλία σὲ 19 δισεκατομ., στὴν Ἀμερικὴ σὲ 16 δισεκατομ., στὴν Αἴγυπτο σὲ 12.500.000.000, στὴν Ἑλλάδα σὲ 8.000.000.000 καὶ στὸ Βέλγιο σὲ 5.000.000.000.

— Ἡ πόλις Σαλούιπα τοῦ Μεξικοῦ ἔχει μιὰ ἀρχαιοτάτη καὶ περιεργοτάτη ἐκκλησία, ἡ στέγη τῆς ὁποίας εἶνε σκεπασμένη ἀπὸ πλῆθος θόλων, ποὺ μοιάζουν μὲ τεράστια μανιτάρια.

— Εἰς τὸ Πόνσα-Σίτυ τῆς Βορείου Ἀμερικῆς τὸν παρελθόντα μῆνα διοργανώθησαν... χελωνοδρομίαι.

— Σ' αὐτὲς παρέστησαν πλέον τῶν δέκα χιλιάδων περιέργων, οἱ ὁποῖοι μάλιστα ἔλαβαν μέρος καὶ στὰ στοιχήματα.

— Ὁ κάτοχος τῆς χελώνης ποὺ ἦρθε πρώτη, κέρδισε 50.000 δολλάρια!

— Ἡ ἀρχαιοτέρα καμπάνα εἶνε ἐκείνη ποὺ φυλάσσεται στὸ Μουσεῖο τῆς Κολωνίας. Τὴν καμπάνα αὐτὴ τὴν ἀνεκάλυψε τυχαίως ἕνας γεωργὸς στὰ 615 μ. Χ. μέσα στὸ χωράφι του, ἐνῶ ἔσκαβε.

— Ἡ μεγαλείτερες σύγχρονες καμπάνες εἶνε ἡ Ρωσσικές. Ἡ καμπάνα τοῦ «Ἁγίου Ἰβάν» τῆς Μόσχας ζυγίζει 165.450 κιλά, τοῦ δὲ «Τσάρο-Κολοκόλ» φτάνει τὰ 198.000 κιλά.

— Τὸ μεγαλείτερο ρουμπίνι τοῦ κόσμου βρίσκεται στὸ Μουσεῖο τῆς Στοκχόλμης. Ἀγοράστηκε πρὸ τριετίας ἀπὸ τὴ Σοβιετικὴ Κυβέρνησι ἀντὶ 18.750.000 δραχμῶν.

— Τὸ ρουμπίνι αὐτό, ποὺ ζυγίζει 250 καράτια, εἶχε δοθῆ ὡς δῶρο στὴν αὐτοκράτειρα τῆς Ρωσσίας Αἰκατερίνη Β' ἀπὸ τοῦ τότε βασιλέως τῆς Σοηδίας Γουσταύου τοῦ Γ'.

— Στὴν Καλλιφορνία ὑπάρχουν τὰ μακροβιώτερα δέντρα τοῦ κόσμου. Τώρα τελευταία ἐκόπηκε ἐκεῖ ἕνα δέντρο ἡλικίας 3.000 ἐτῶν, ὕψους 75 μέτρων καὶ περιφερείας 25 μ. Ἀπέδωσε δὲ ξυλείαν 250.000 κυβ. μέτρων.

— Κατὰ τὴν λήξασαν ἑξαμηνίαν τοῦ τρέχοντος ἔτους ἔλαβον χώραν 2.325 διαζύγια στὴ Νέα Ὑόρκη καὶ 1714 στὸ Παρίσι.

— Ἡ Ἀμερικὴ εἰσάγει κάθε χρόνο 100.000 καναρίνια.

— Ὁ ἐθνικὸς στρατὸς τῆς Ἀλβανίας ἀνέρχεται σὲ 15.000 καὶ ἐδρεύει ὁλόκληρος στὰ Τίρανα.

— Ὁ μόνος ἀνάπανδρος ἀπὸ τοὺς συγχρόνους βασιλεῖς εἶνε ὁ Ἀχμὲτ-Ζώγου τῆς Ἀλβανίας.

— Τὸ πρῶτο ταχυδρομεῖο ἱδρύθη στὴν Ἀγγλία τὸ 1581, στὴ Γαλλία τὸ 1642 καὶ στὴν Ἀμερικὴ τὸ 1710.

— Ἀπ' ὅλα τὰ κράτη, τὸν μεγαλείτερο δασμὸ εἰσαγωγῆς καπνοῦ ἔχει ἐπιβάλει ἡ Ἰταλία.

— Ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ρώμης ἀπεφασίσθη νὰ γίνῃ κατὰ τὴν προσεχῆ ἄνοιξιν στὴ Βίλλα-Μποργκέζε ἡ «Ἀναπαράστασις τῆς πυρκαϊᾶς τῆς Ρώμης ὑπὸ τοῦ Νέρωνος».

— Τὸ ποσὸν τῆς φαντασμαγορικῆς αὐτῆς ἑορτῆς, ποὺ ὑπολογίζεται ὅτι θὰ ὑπερβῇ τὰ 5.000.000 λιρέττες, θὰ καταβληθῇ ἐξ ὁλοκλήρου ὑπὸ τοῦ «Παντιαλικοῦ Συνδέσμου Τουρισμοῦ».

— Στὴ Φλωρεντία ὑπάρχει τὸ πλουσιώτερο Μουσεῖο-Μινιατούρας. Ἡ ἀξία τῶν κομψοτεχνημάτων του ἀνέρχεται σὲ 5.000.000 λίρες.

— Σ' ὁλόκληρο τὸν κόσμο κυκλοφοροῦν 35.000 εἴδη γραμματοσήμων.

Ο ΣΥΛΛΕΚΤΗΣ